

en Fordel, men paa samme Maade kan man sige, at det nuværende Hospital i Rigsgade, i Nærheden af Østerbro Station, er i betydelig Nærhed af Jernbanespor. Og her kommer jeg til at nævne et Forhold — jeg beder undskylde, at jeg nævner det ved denne Lejlighed —, som jeg vil fremhæve. Det var vist ikke af Vejen, om man ved meget smaa Foranstaltninger ved Sporanlægene paa den vestlige Side af Østerbro Station vilde tænke paa en saadan Forbindelse. Jeg er tilbøjelig til at antage, at det er rigtigt, at Staten bør opretholde i sin Besiddelse hele den Karré, som dannes af Garnisonssygehuset, Sølvgadens Kaserne og de andre Staten tilhørende Bygninger her, om ikke til andet saa til Depoter, som det vilde være af Betydning for Forsvaret at have samlet paa et saadant Sted i let Forbindelse med Jernbanespor. Jeg tror, at det var en Tanke, som jeg kunde henstille til Overvejelse af den meget ærede Forsvarsminister sammen med Ministeren for offentlige Arbejder. Det behøver efter min Mening ikke at koste noget, i hvert Fald ikke noget væsentligt. Disse Bemærkninger har jeg troet at burde gøre under en Omtale af denne Sag.

Allerede forrige Aar anbefalede jeg at gaa til en Løsning af Marinehospitalsspørgsmaalet paa den Maade, som den Gang var foreslaaet, men jeg erkender, at den Løsning for dette Hospitals Vedkommende, hvorom der nu er Tale, er saa meget bedre end Lovforslaget fra i Fjor, og det er jo et yderligere Plus i Retning af at kunne anbefale det. Jeg ser kun ikke Nødvendigheden af at nedsætte et Udvalg, men naar det kommer til Stede under den Forudsætning, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen), og under Forudsætning af, at man sikrer sig at blive færdig, medens Rigsdagen er inde, skal jeg selvfølgelig ikke gøre nogen Indvending derimod.

J. Andersen: Jeg er ikke nær saa begejstret for dette Lovforslag, som ærede foregaaende Talere har været. Jeg er endog en Del skeptisk overfor, at vi nu skal til at vedtage en helt anden Sygehusordning, end der var foreslaaet i Fjor. Naar jeg er blevet skeptisk i saa Henseende, har det noget sin Grund i Sagens Gang igennem Rigsdagen. Vi vedtog i Fjor at omdanne en Fløj af Søkvæsthuset til Marinehospital, og jeg forudsatte den Gang som selvfølgelig, at det, vi da ved-

tog, var fuldt forsvarligt, og at de Autoriteter, der skulde have med Sagen at gøre i Fremtiden, var tilfreds med den vedtagne Ordning. Men nu hører jeg i Dag af den højtærede Forsvarsminister, at man, efter at Lovforslaget var vedtaget her i Folketinget, kom i Tanker om, at denne Ordning ikke var god, at man maatte over til noget helt andet. Men naar det, som de sagkyndige i Fjor var enige om var godt, og som Rigsdagen bevilgede Penge til, viste sig, inden det kom til Udførelse, at være saadan, at det maatte laves helt om, synes det mig, at vi i Aar staaar nogenlunde paa samme Maade overfor Spørgsmaalet om Ombygningen af Sygehuset i Rigsgade. Hvis det grundlæggende Arbejde, der her er udført, er af samme Karakter som det forberedende Arbejde, der i Fjor laa til Grund for Lovforslaget om Omdannelse af en Fløj af Søkvæsthuset, kan vi vente, hvis dette Lovforslag ikke bliver vedtaget nu, at man til næste Aar staaar med et helt nyt Lovforslag, fordi det har vist sig, at det, der var lavet nu, ikke var godt. Derfor hilser jeg med Glæde Regeringspartiets Ordførers Meddelelse om, at han ønsker, at Sagen skal behandles i Udvalg. Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke ønsker at modsætte os denne Sags Fremme, men vi vil i hvert Fald ikke sige ja til det her foreslaaede, uden at der gives os Lejlighed til at sætte os ind i Sagen, saa at vi kan skønne over, om det er forsvarligt at gaa den her foreslaaede Vej. Som sagt, Sagens Gang fra i Fjor beroliger os ikke med Hensyn til Forsvarligheden af det her foreslaaede, og vi kan ikke gaa med til det uden efter en Udvalgsbehandling, hvorved vi muligvis kan blive overbevist om, at det, der her er Tale om, er det rette.

Eduard Larsen: Uafhængig af de rosende Ord, der er faldet, men ogsaa ganske uafhængig af den stærke Agitation, der er drevet fra visse Sider, vil jeg gerne have Lov til med faa Ord at udtale mine Betænkeligheder ved denne Sag. Jeg har i Embeds Medfør Anledning til hver Vinter at komme paa Søkvæsthusets Grund, og jeg har allerede i Fjor, men endnu mere i Aar, efter at denne Plan var blevet udarbejdet, spurgt mig selv, om dette nu ogsaa var en ideel Byggegrund for et Hospital. Jeg maa da for det første sige, at jeg er ked af denne Plan, fordi der ved Grunden ligger en Skole, nemlig Skolen for dem, der skal være Underofficerer.